

Andrzej Nowakowski

Janisław Osięgłowski : 1942-2016

Biblioteka 20 (29), 277-279

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Janisław Osieglowski (1942–2016)

7 września 2016 roku odszedł od nas dr Janisław Osieglowski, długoletni pracownik byłego Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM w Poznaniu oraz Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu.

Urodził się 7 stycznia 1942 roku w Gnieźnie. W 1945 roku jego rodzina przeprowadziła się do Poznania, tutaj odbył edukację podstawową i rozpoczął naukę na poziomie średnim, którą ukończył w roku 1960. Od 1 czerwca 1960 do 28 lutego 1961 pracował jako ratownik w Miejskich Łażniach w Poznaniu i jednocześnie rozpoczął studia zaoczne na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od

roku akademickiego 1962/1963 przeniósł się na studia dzienne, a w latach 1963–1966 kontynuował studia na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Ukończył je obronioną w 1966 roku pracą magisterską *Początki słowiańskiej Rugii*, napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Gerarda Labudy.

W roku 1966 zatrudnił się w Bibliotece Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, gdzie pracował na stanowisku bibliotekarza w zakresie udostępniania zbiorów oraz informacji naukowej. Jednocześnie kontynuował uczestnictwo w seminarium prof. Gerarda Labudy. Wówczas zainteresowania naukowe dr. Janisława Osieglowskiego skupiały się na historii Słowiańszczyzny i zaowocowały licznymi publikacjami.

W czerwcu 1972 roku dr Janisław Osieglowski obronił pracę doktorską, napisaną także pod opieką prof. Labudy, *Polityka zewnętrzna Księstwa Rugii (1168–1328)*. Praca została wydana drukiem w 1975 roku.

Od 1 października 1971 do końca sierpnia 1972 roku pracował w Bibliotece Uniwersyteckiej w Poznaniu, w Oddziale Opracowania Rzeczowego Zbiorów.

1 września 1972 roku rozpoczął pracę w Instytucie Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM w Poznaniu, w którym przeszedł wszystkie etapy awansowania: asystent, st. asystent, adiunkt. W okresie pomiędzy latami 1972 i 1987 pełnił m.in. funkcję kierownika Podyplomowego Studium Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM, a od 1985 roku obowiązki kierownika Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM, aż do chwili jego rozwiązania w roku 1987.

Z chwilą podjęcia pracy w instytucie zmieniał się stopniowo zakres zainteresowań badawczych dr. Osieglowskiego. Początkowo były to zagadnienia związane z historią książki i bibliotek, z ogólnie pojętymi tematami bibliotecznymi, które z czasem zawężyły się do problemów ochrony książki, jej konserwacji i restauracji. Celem pogłębienia wiedzy i umiejętności z tego zakresu odbył dwuletni staż w ówczesnym Oddziale Ochrony i Konserwacji Zbiorów BU w Poznaniu oraz trzymiesięczny pobyt w Bibliotece Księcia Alberta w Wolfenbüttele w Niemczech. Zaowocowało to zdaniem w 1985 roku egzaminu czeladniczego z zakresu introligatorstwa przed komisją Izby Rzemieślniczej w Poznaniu.

Janisław Osieglowski był również znakomitym dydaktykiem. W okresie tworzenia się Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM (1972–1976) z powodu wielokrotnych zmian programowych i braku odpowiedniej kadry prowadził liczne przedmioty – tematycznie od siebie odległe. Dało to jednak dr. Osieglowskiemu ogólną orientację w całości problematyki bibliotekoznawczej.

Ponadto w instytucie prowadził m.in.: wykład monograficzny, seminarium na Podyplomowym Studium Bibliotekoznawstwa i Podyplomowym Studium Informacji Naukowej oraz proseminarium na studiach dziennych i zaocznych. Kilkakrotnie pełnił także funkcję opiekuna roku, opiekuna praktyk robotniczych. W latach 1972–1977 był opiekunem Studenckiego Koła Naukowego.

W roku 1982 ukazał się drukiem skrypt jego autorstwa do przedmiotu Przechowywanie i konserwacja zbiorów (pod takim samym tytułem).

Za wyniki osiągnięte w pracy dydaktycznej trzykrotnie otrzymał nagrodę Rektora UAM.

Po rozwiązaniu Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej UAM ponownie 1 października 1987 został zatrudniony w Bibliotece Uniwersyteckiej w Poznaniu, w ówczesnym Oddziale Ochrony i Konserwacji Zbiorów, gdzie od 1 stycznia 1993 roku kierował introligatornią. 1 września 1996 roku został kierownikiem powstałej Sekcji Opraw, która

po wcześniejszej reorganizacji w BU znalazła się w strukturze organizacyjnej Oddziału Magazynowania i Ochrony Zbiorów. We wrześniu 2005 roku połączyły się sekcje: konserwacji i opraw, tworząc Pracownię Restauracji Książki pod jego kierownictwem.

Jako kierownik wykazał dużą dbałość o prawidłowe funkcjonowanie pracowni, którą w dużym stopniu zorganizował na nowo. Był bardzo aktywny w pozyskiwaniu nowego sprzętu i urządzeń specjalistycznych. Starał się zawsze ulepszać swój warsztat pracy. Ustawicznie podwyższał swoje kwalifikacje. Regularnie czytał literaturę fachową – także w języku niemieckim, którym doskonale się posługiwał. Utrzymywał również kontakty z innymi introligatorami i konserwatorami w kraju i za granicą.

Swoją dużą wiedzę fachową starał się przekazywać nie tylko pracownikom Biblioteki, ale także studentom w ramach przysposobienia bibliotecznego oraz praktyk w Pracowni Restauracji Książki. Prowadził zajęcia dla m.in. słuchaczy Studium Nauczycielskiego w Gorzowie i w Poznaniu.

Pracownią Restauracji Książki BU kierował aż do chwili przejścia na emeryturę 1 czerwca 2006 roku.

Janisław Osiegiński był autorem ponad 200 publikacji, nie tylko z zakresu bibliotekoznawstwa, ale także dotyczących jego prywatnych zainteresowań, jak historia Rugii, i przede wszystkim tych związanych z jego ukochanym Poznaniem i regionem.

Znane były jego zainteresowania sportem, który również czynnie uprawiał. Szczególnie upodobał sobie pływanie. Był członkiem Wielkopolskiego Okręgowego Związku Pływackiego, w którym przez pewien okres piastował funkcję wiceprezesa. Wielokrotnie pracował przy organizacji najstarszego polskiego maratonu „Wpław przez Kiekrz”. Zrealizował także swoją ideę zorganizowania polskiego ruchu MASTERS – byłych sportowców pływaków. Wielokrotnie brał czynny udział w krajowych i zagranicznych zawodach pływackich w kategoriach seniorskich, gdzie zdobywał liczne medale i nagrody.

Za działalność na tym polu otrzymał odznaczenie Zasłużonego Działacza Sportowego.

Prywatnie Janisław Osiegiński cechował się dużą otwartością i życzliwością wobec innych. Jak tylko mógł, starał się służyć pomocą każdemu, kto jej potrzebował.

Andrzej Nowakowski